

Doar despre trup

Mihai Păcuraru

DOAR DESPRE TRUP

De ce trupul meu, Doamne, nu l-ai făcut
din apă, să curgă odată cu setea pământului și a oamenilor
într-o paralelă până la dispariție?
De ce trupul meu, Doamne, nu l-ai făcut
din aer, să fiu contur în contur transparent,
suport de zbor mângăietor de constelații,
contopit cu respirația sacadată a iubirii?
De ce trupul meu, Doamne, nu l-ai făcut
din lumină, să fie doar noaptea stăpână
într-un univers de mine creat?
De ce trupul meu, Doamne, l-ai făcut
din pământ însuflat, în care el,
sufletul, sălășluiește dincolo de zăbrele,
de hotar alunecos spre alte hotare,
hrănind continuu pământul, pentru că e pământ
de flori și alt pământ peste care
vor păși copiii cu mare grijă
atunci când vor fi
la furtul luminii de către noapte,
iar șoaptele lor vor căuta până la mine, oriunde să fi.